

jfr. herved § 1, stk. 2 og 3. I det omfang, der i andre retsfor skrifter er fastsæt særlige lovvalgsregler for internationale lovkonflikter, skal konventionens regler således heller ikke anvendes på interprovinsielle lovkonflikter. Man har ikke fundet anledning til at tage stilling til, hvorvidt de eksisterende særlige lovvalgsregler vil kunne anvendes analogt på interprovinsielle lovkonflikter. Der må dog gælde en formodning herfor, hvilket navnlig har betydning for så vidt angår lovvalgsreglerne i 1964-loven om internationale løsøre køb.

Til § 3

1964-loven om internationale løsøre køb finder i dag også anvendelse på forbrugerkøb. Dette indebærer, at køb, som danske forbrugere foretager hos udenlandske virksomheder, i reglen vil være underkastet sælgerens lov, således at forbrugeren ikke vil kunne påberåbe sig de beskyttelsesregler, som i nyere tid er blevet gennemført i dansk ret, herunder bl.a. reglerne om forbrugerkøb i henhold til kobeloven og lov om køb på kredit samt bestemmelserne i lov om visse forbruger aftaler om fortrydelsesret ved dørsalg og postordresalg. Dette resultat forekommer utilfredsstillende i situationer, hvor sælgeren selv markedsfører sine varer her i landet ved reklamer og på anden måde, og hvor det derfor er naturligt og rimeligt, at sælgeren skal iagttage de danske forbrugerbeskyttelsesregler. I nogle tilfælde, f.eks. ved udenlandske virksomheders postordresalg her i landet, er problemet en følge af, at loven bygger på en hovedregel om, at sælgerens lov skal anvendes i mangel af en lovvalgsaftale, jfr. § 4, stk. 1. Hvor sælgeren eller hans repræsentant har modtaget forbrugeren bestilling her i landet, eksempelvis ved dørsalg eller salg på en udstilling, og hvor dansk ret vil være anvendelig i mangel af en lovvalgsaftale, jfr. § 4, stk. 2, er problemet en følge af, at lovens § 3 anerkender parternes frihed til at indgå lovvalgsaftaler. Denne frihed indebærer nemlig, at også de ellers ufravigelige forbrugerbeskyttelsesregler kan fraviges gennem en klausul i kontrakten om anvendelse af fremmed ret.

1964-loven bygger på en konvention af 1955 udarbejdet af Haagerkonferencen for international privatret. Under henvisning til, at konventionens regler fører til utilfredsstillende resultater i forbindelse med den senere fremkomne forbrugerbeskyttelseslovgivning, tog de nordiske lande i 1976 initiativ til, at spørgsmålet om at undtage forbrugerkøb fra konventionens anvendelsesområde blev sat på

dagsordenen for konferencens 14. samling i 1980. Resultatet heraf blev, at konferencen dels udarbejdede et udkast til særlige regler om lovvalget ved visse forbrugerkøb, dels vedtog en erklæring om, at 1955-konventionen ikke er til hinder for, at de kontraherende stater fastsætter særlige lovvalgsregler for forbrugerkøb. Man vedtog samtidig at tage spørgsmålet om en generel revision af 1955-konventionen op på et senere tidspunkt, og der vil i forbindelse hermed blive taget stilling til, om de udarbejdede særregler for forbrugerkøb skal indgå i en samlet revideret konvention eller udgøre en særskilt konvention.

Baggrunden for den nævnte erklæring var, at vedtagelse og efterfølgende ratifikation af en formel ændringsprotokol til 1955-konventionen ville være en langvarig procedure. Erklæringens formål er derfor at muliggøre, at deltagerstaterne straks kan undtage forbrugerkøb fra deres nationale gennemførelseslove, uden at opsigelse af konventionen er fornøden. Selv om erklæringens status måske er diskutabel ud fra en strengt juridisk betragtning, er det herefter klart, at konventionsstaterne kan undtage forbrugerkøb fra deres love, uden at dette vil blive betragtet som brud på en konventionsmæssig forpligtelse.

Med § 3 foreslås, at Danmark gør brug af denne mulighed samtidig med gennemførelsen af EF-konventionen. Dette indebærer, at forbrugerkøb i fremtiden vil være omfattet af denne konventions bestemmelser, herunder specielt art. 5 om visse forbruger aftaler. Ved udarbejdelsen af denne bestemmelse har man ikke mindst haft forbrugerkøb i tankerne, og bestemmelsen indeholder en løsning, som forekommer tilfredsstillende, på de problemer, 1964-loven har givet anledning til. Under hensyn hertil og til, at en løsning må anses for påtrængende, har man ikke ment at burde afvente færdiggørelsen af det af Haagerkonferencen udarbejdede udkast til lovvalgsregler for forbrugerkøb. I øvrigt er der i vidt omfang overensstemmelse mellem dette udkast og EF-konventionens art. 5.

Art. 5 vil finde anvendelse på forbrugerkøb, som er indgået under de i art. 5, stk. 2, nævnte omstændigheder. I sådanne tilfælde skal loven i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl, anvendes i mangel af en lovvalgsaftale, ligesom en sådan aftale ikke vil kunne berøve forbrugeren den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af ufravigelige regler i denne lov. Dette indebærer en ændring i forhold til 1964-lovens § 4, stk. 1, og § 3, jfr. foran. I øvrigt henvises til bemærkningerne til konventionens art. 5.